

νας τοῦ Ἁγίου ἢ τῆς Ἁγίας, ἐλισσομένη περὶ κα-
 πρῶ ἢ κνίσσα τῶν ἐξωθεν τῆς ἐκκλησίας ὀπρωμέ-
 νων τηγανιτῶν, ἀλλ' ἢ λαμπρότης τῆς πανηγύρεως
 τὸ ἐσπέρας κορυφοῦται. Εὐθὺς ὡς τὸ λυκαυγὲς πυ-
 κνωθῆ εἰς σκοτίαν πᾶσα οἰκία κενοῦται καὶ γυναι-
 κεῖον πλῆθος χάριεν, καθάριον, φιλοκάλως ἐνδεδυ-
 μένον διαπερῆ τὰς ὁδοὺς τῆς Ζακύνθου μεταβαῖνον
 εἰς τὴν πανήγυριν, ἐνθα ἀνήφθησαν μὲν φῶτα πολ-
 λά, ἐδιπλασιάσθη δὲ ἡ δύναμις τοῦ φυσῶντος τὸν
 αὐλὸν καὶ τοῦ τυμπανιστοῦ αἱ χεῖρες μανιωδῶς
 κυμβαλίζουσιν, οἱ δὲ τῶν παστελλίων, τῶν τηγανι-
 τῶν καὶ τῶν τραγαλίων πωληταὶ μόλις προφθάνουσι
 νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τοὺς ἀγοραστάς. — Κατ' ἐμὲ, τὸ
 γυναικεῖον τοῦτο πλῆθος εἶναι τὸ κύριον, τὸ ἀληθὲς
 γλύκυσμα τῶν πανηγύρεων τούτων καὶ, μεταξὺ
 πάντων τῶν τῆς ἐορτῆς κοσμημάτων, αὐτὸ μόνον
 ἔλκει τῶν συδρέοντων τοῦ Ἀδάμ ἀπογόνων τὰ βλέμ-
 ματα, διότι πολλάκις αὐτὸ καὶ μόνον τὸ θέλητρον
 καὶ τὰ σώματα αὐτῶν εἰς τὴν πανήγυριν εἴλκυσεν,
 ὡς εἰς ἀκρόασιν εὐάρεστον καὶ διδακτικὴν ἢ εἰς θεά-
 μα κκινοπρεπὲς καὶ τερπνόν. — Μάσκουλα δὲ καὶ
 κώδιωνες καὶ φωναὶ καὶ γέλωτες καὶ χοροὶ καὶ θό-
 ρυβος παντοῖος καὶ αὐτὸν τὸν βαρὺν τοῦ τυμπάνου
 ἤχον καὶ τὸν ὄξυν τοῦ ἀσκοῦ καλύπτει. Σ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΣΙΩΠΗΛΗ. Εἰς Χαμαδάν, πόλιν τῆς
 Περσίας, ὑπῆρχε ποτὲ Ἀκαδημία ἔχουσα τὸν ἀκό-
 λουθον κανονισμόν· «Οἱ Ἀκαδημιακοὶ ἀπαιτεῖται νὰ
 σκέπτονται πολὺ, νὰ γράφωσιν ὀλίγον, καὶ νὰ ὀμι-
 λῶσιν ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον.» Ἰνομάζετο δὲ
 σιωπηλῆ, καὶ οὐδεὶς ὑπῆρχεν ἐν Περσίᾳ λόγιος μὴ
 φλεγόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἀποτελῆ μέ-
 λος αὐτῆς. Ὁ δόκτωρ Ζέβ, συγγραφεὺς ἐξαίρετου
 πονήματος ἐπιγραφομένου *Τὸ Φίμωτρον*, ἀκούσας
 ὅτι θέσις τις τῆς Ἀκαδημίας ἦτο κενή, ἀνεχώρησεν
 ἐκ τῆς ἐπαρχίας εἰς τὴν διέτριβεν, ἦλθεν εἰς Χαμα-
 δάν, καὶ παρουσιασθεὶς εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀκαδη-
 μιακῆς αἰθούσης, παρεκάλει τὸν θυρωρὸν νὰ ἐγχει-
 ρίσῃ εἰς τὸν πρόεδρον δελτίον φέρον τὰ ἐξῆς· «Ὁ
 δόκτωρ Ζέβ ταπεινῶς ἐξαίτεται τὴν κενὴν θέσιν.»
 Ὁ θυρωρὸς ἐγχειρίζει τὸ δελτίον, ἀλλὰ, ὅτε δόκτωρ
 καὶ ἡ αἴτησις του ἐφθασαν ἀργά, διότι ἡ θέσις εἶχε
 πληρωθῆ. Οἱ Ἀκαδημιακοὶ ἐλυπήθησαν διὰ τοῦτο,
 διότι μόλις πρὸ ὀλίγου εἶχον δεχθῆ ἐν τῇ χορείᾳ
 αὐτῶν ἕτερόν τινα εὐφραδῆ αὐλικὸν ὑποψήφιον, οὗ-
 τινος ἡ ζωρὰ καὶ χάρισσα εὐγλωττία διήγειρε τὸν
 θαυμασμὸν εἰς ὅλας τὰς συναναστροφάς· ἠναγκά-
 ζοντο δὲ ταιουτοτρόπως νὰ ἀποβάλωσι τὸν δόκτορα
 Ζέβ, τὴν μάστιγα τῶν φλυάρων, καὶ ἄνδρα ὡς ἐ-

καῖνον πεπαιδευμένον. Ὁ πρόεδρος μέλλων νὰ ἀναγ-
 γείλῃ εἰς αὐτὸν τὴν μὴ παραδοχὴν του, εὐρίσκετο
 εἰς μεγίστην ἀμηχανίαν. Σκεφθεὶς ὀλίγον ἔλαβε πο-
 τήριον ὃ ἐπλήρωσεν ὕδατος, ἀλλ' εἰς τοιοῦτον τρό-
 πον ὥστε μίξ περιπλέον σταγῶν ἤθελεν ὑπερεκχειλί-
 σει αὐτό. Ἐνευσε δὲ νὰ φέρωσι τὸν ὑποψήφιον, ὅστις
 ἐνεφανίσθη ἡσύχως, ἀπλοῖκος καὶ κόσμιος. Ὁ πρόε-
 δρος ἠγέρθη, καὶ μεταξὺ βαθείας σιωπῆς, οὐδὲ λέξιν
 προσφέρειν, τῷ ἔδειξε θλιβερώς τὸ ἐμβληματικὸν πο-
 τήριον. Ὁ δόκτωρ ἐνόησεν εὐθὺς ὅτι δὲν ὑπῆρχε πλέον
 θέσις κενή· ἀλλὰ χωρὶς ν' ἀπομακρυνθῆ, ἐσκέπτετο
 πῶς νὰ ἐκφράσῃ τοῦτο· «εἰς περιπλέον δὲν βλάπτει.»
 Ἰδὼν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ φύλλον ῥόδου κύπτει, τὸ
 λαμβάνει, καὶ τὸ θέτει τῶτον ἐλαφρῶς ἐπὶ τῆς ἐπι-
 φανείας τοῦ ὕδατος ὅσον οὐδὲ ῥανίς νὰ χυθῆ. Εἰς τὴν
 εὐφραῖ ταύτην ἀπόκρισιν πάντες ἐχειροκρότησαν, ἠ-
 θέτησαν τὸν κανονισμόν καὶ ἐδέχθησαν τὸν αἰτοῦν-
 τα. Τῷ παρουσίασαν δὲ τὸ βιβλίον τῶν ἐγγραφῶν
 ὅπου οἱ ἐκλεχθέντες κατέγραφον τὰ ὀνόματα αὐτῶν.
 Ἐνεγράφη δὲ καὶ δὲν ἔμενεν εἰμὴ μόνον νὰ προφέρῃ
 κατὰ τὸ σύνθημα εὐχαριστήριόν τινα φράσιν. Ἀλλ'
 ὁ δόκτωρ, ἀληθὲς σιωπηλὸς ἀκαδημιακός, νῦ χαρί-
 σταισε κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον μὴ ἐκφράσας
 μήτε λέξιν. Ἐχάραξε τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν, (ἑκατὸν
 ὄντων τῶν συναδέλφων αὐτοῦ), ἔπειτα θέσας μηδὲν
 πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ, ἔγραψε κάτωθεν· — «Δὲν ἀξίζου-
 σιν οὔτε πλειότερον, οὔτε ὀλιγώτερον (0100).» Ὁ
 πρόεδρος ἀπεκρίθη εἰς τὸν ταπεινὸν δόκτορα μὲ
 ἄπειρον εὐγένειαν ὅσην καὶ εὐφύτην, θεὶς τὸν ἀριθ-
 μὸν ἔνα πρὸ τοῦ ἑκατὸν, καὶ γράψας· — Ἀξίζουσι
 δεκάκις πλειότερον.» — (1100.) Φ. Α. Μ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἐξέτασον, θέλεις ἰδεῖ, ἀνήκω στὴν χιμεῖαν,
 Καὶ ἐν, ὡ φίλων ἄριστε, τὴν κεφαλὴν μου λάβης,
 Σ' ἐπερικέκλωσα εὐθὺς εἰς ὥρας στιγμὴν μίαν,
 Μάγον μὴ με ἐκλάβης.

Καὶ κάλιν ἐν ἐπιθυμῆς τὰ ἀφανέτα μέρη,
 (Τὴν μέσην καὶ τοὺς πόδας.)
 Νὰ λάβης, ἰδοὺ παρευθὺς ἡ τύχ' ἄλλου μὲ φέρει.

Σ τὰς Κυβερνήσεις ὅλας,
 Σ τοὺς ὑπουργοὺς στοὺς βασιλεῖς
 Καθίσταμαι πόρος ζωῆς.

Καὶ κάλιν ἐν τῆς λέξεως ταύτης τὸ πρῶτον γράμμα,
 Θελήσης ν' ἀποβάλῃς,
 Σ ἐννοίας ἕως ἄλλης,
 Ἐμπίπτω βαθὺ χάσμα.

Θέσις ψιλῶν
 Σ τὴν κεφαλὴν,

Ἐγὼ δὲ ὑψικέρυφος θεὸς μένω εἰς τὴν γῆν.

Φ. Α. Μ.